

Küçük Halka, Büyük Telaş!

Merhaba! Ziyaretinize geldik. Burada durabilir miyiz?

Elbette. Ben de tam oyuna başlayacaktım.

Bu evimize wetu diyoruz.

Kapı bana şimdiden başımı eğmemi söylüyor.

Kitapta bu oyuncakı gördük. Nasıl oynandığını gösterir misin?

Tabii. Önce etrafımızda yer açalım.

Halkayı azıcık kaldırıyorum. Sonra çubuğu geleceği yerde tutuyorum.

Gördüm! Halka doğru yere indi.

Ben de acele edip yerini değiştirmedim.

Şimdi benim halkamı biraz daha yükseğe çıkarayım.

Yüksek olması gerekmiyor. Küçük bir hareket yeter.

Geliyor! Bu kez kesin geliyor!

Ben halkayı yakalayacaktım. Oyuncak kendini paketledi!

Önce duralım. İpi çubuktan açabiliriz.

Bir şey olmadı. Bu kez kolunu değil, elini biraz oynat.

Anladım. Bütün ayıyı çalıştırmama gerek yokmuş.

Halkanın peşinden elim
de gitti!

Onun gözleri takip ediyor.
Patileri yerinde duruyor!

Halkayı izle. Çubuğu da geleceği yerde beklet.

Bu kez onu kovalamıyorum.

Oldu!

Ben de sevindim. Ama elim şu an
başka işle meşgul.

Bahçeden birkaç kabak getireceğim. Önce yardım etmek ister misiniz?

Evet. Sonra oyuna devam ederiz!

Buradan yürüyelim.
Yaprakların altında
da kabaklar var.

Demek boş sandığım
yer de doluymuş.

Mısır, fasulye ve
kabak yetiştiriyoruz.

Hepsi başka türlü
büyüyor. Yolu da ona
göre seçiyorsunuz.

Ben sepeti tutayım. Bu kez ellerim
yerinde beklesin.

Güzel. Kabakları ben yerleştireyim.

Bir dakika... Şu
bağ gevşemiş.

Ben bu
tarafı tuttum!

Bir tanesi yola çıktı!

Patika dönüyor!

Şu kısa yoldan
önüne çıkabiliriz!

Yapraklara basmadan, buradan!

Geliyorum. Bu kez bütün ayı gerekli!

Sağ olun. Kabak da bitkiler de sağlam.

Kısa yolu kullandık. Yapraklara hiç basmadık.

Bunu yeniden kullanmadan önce sağlamlaştıracağım.

Sepetin ağzı değil, yan tarafı konuşmuş.

Şimdi acele etmiyoruz.

Benim yolcu kucağımda. Kendi yolunu seçemiyor.

Güzel. Bu kez halka yerinden kaçmadan öğreneyim.

İş bitti. Oyunumuz bizi bekliyor.

Bahçede yaptığın gibi, nereye geleceğine bak.

Bu kadar mı? Sanki hiçbir şey yapmadım!

İşte bu kadar!

Bütün gücümü kullanmayınca daha iyi oldu!

Oldu! Ve... biraz önce olmuştu.

Yakalamayı öğrendin. Şimdi sevincini de sakın tutalım.

Bir daha deniyorum. Bu kez kutlamam küçük olacak.

Ben de seninle deneyeyim.

Önce ben. Siz
de bakın, elim
yerinde mi?

Yerinde.
Güzel gidiyor.

Ben bekliyorum. Bu da
oyunun bir parçasıymış.

Bu kez halka da yerinde kaldı.

Oldu! Bakın, yalnız yüzüm kutluyor!

O da kendi oyununu buldu.

Kurallarını anlatmıyor ama çok ciddi oynuyor.

Hem oyunu hem bahçenizi tanıttınız.
Çok teşekkür ederiz.

Yine gelerseniz birlikte oynarız.

Benim küçük
hareketlerim artık
biraz daha büyük
işler yapıyor.

Dikkatle bakıp
birlikte davranmanız
işimize yaradı.

Şimdi
eve dönüyoruz.

Büyük halka hazır.
Küçük hareketle
bas, olur mu?

Geldik!

Güzel. Bu yolculuk da yerine oturdu.

Kitapta küçük
görünüyordu.
İçinde ne kadar çok
şey varmış.

Önce çok güç
gerekiyormuş sandım.
Meğer
dikkat gerekiyormuş.

Wampanoag
arkadaşlarımızdan
güzel
şeyler öğrendik.

Bir de kabakların
yürümese
bile gezebildiğini.

Ayraç kayıyor!

Gel bakalım. Ben buradayım.

Kutlaman
gerçekten küçüldü.

Evet. Sevincim
hâlâ kocaman!